

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

R Ante A

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

R Ante A

Rabies est: et rabia g. a rapio: morbus canū: cum veluti furore quodā acerbitate illuc rapiuntur nec vllum quietis locum inveniunt. Alij rabiem quasi raiem dici putant a raiitate vocis: quā rabiosi habent si millem canis latrati. hinc

Rabiosus quia rabiem habet. Plinius lib. xxi. Datur morbus a rabioso ne rabidi fiant. Ponitur quandoq; rabiosus pro iracundia pleno qui veluti rabie agitur videtur.

Rabiosulus diminutiū. Ecce. Trebra Primas illas rabiosulas fat fatuos dedisti.

Rabidus qui rabiem habet.

Rabio is: nimia ira et quasi rabie agitor. Varro. Quid est quod latras? quid rabis? quid vis? Cecit. Rabia rabere se ait.

Rabula a rabie vt quidā volunt et a rai. i. raiitate: vt is sit Rabula qui in negocijs agēdis acer est et rabiosus. Unde et pro aduocato et causarum patrono accipi solet. Vel dicitur a radendis auribus. Nam vt a fando fabula: a nando nabula: a stādo stabula a pascēdo pabula: ita a radendo rabula. Nec alia ratione rabulas in foro dicto puro q; q; radant. i. offendāt aures et vt ait. Quintil. Mimia verbo sitate feriāt quasi ab instrumento illo nuncupari quod rabula cōmodius q; radula vocari possit: hodie q; vulgus ipsos garrulos et linguaces: ab alio instrumento Ludiculas et piffilla cognominat. Quintil. Super omnia perit illa que Ecce. in oza. Non enim declamatores aliquē deludo: aut rabulam de foro sed doctissimū aut peritissimū querimus. Idem quasi rabule qui sibi dīferri non videntur nisi omnia tumultu et vociferatione concusserint.]

Racemus penul. pro. pars botryonis siue potius ipse botryon qui et botrys more greco et botryus hoc est integer vug racemus. Est enim illa testa vuarum plurima grana continens.

Racemosus a um. qd est racemis plenum. Plin. Bede. re modo racemosa est. Racemat^a a um: qd racemos habet. Idem libro. xviii. de panico. Paruis racemato paniculis.

Racemarius malleolus: ex quo pāpini pullulāt vel steriles: vel certe minus feraces: vt inquit Col. lib. iiii.

Racha: nomen hebreum est inquit Hiero. qd idem est qd kepo: id est inanis aut vacuus: quem nos possimus vulgata iniuria absq; cerebri nuncupare. Quiddam etymologia huius nominis de greco trahere voluerūt putantes dici pannolum. Hece enim τωρ ποτ rachos dicitur. Sed nos huius verbi ppietatem subtilius ppietates nihil intelligimus aliud esse racha nisi vocem incognitā irati animi cōmotionem significantes quales sunt interiectiones apud grāmaticos: sicut a dolente heu. Ab irascente hem. et huiusmodi. Aug. super Bartheū. Racha vox indignantis animi motum significans.

Radio is si sum: complano incido extrinseco mundo. Col. libro. ix. Sic tamen ne quid radatur. Hiero. in Leui. Die septima radet capillos capitis barbamq; et supercilia ac totius corporis pilos. Iuena. Nam tergiorum iam radere guttur ceperat. Per translationē ponitur p ledo laceroq; Quintil. li. iiii. He ieiuna atq; arida traditio auerteret animos: et aures pferim delicias raderet: hoc est offenderet fatigaretq;. Qui composita sunt Abrado: adrado: iurparado. Col. lib. iiii. Reliquam partem que continēs matri est adraditō ne superuacua sarmenta procreet. Circūrado. Idē libro. iiii. Crecitissimū elgatur sarmentū et leniter circūrasum vt cortex tantū detrabatur. Contrado: de rado: de aliquo rado. Plin. Quod derasum est

terit et cribraf. Erado extra rado. Col. li. iiii. Postea furculos quos inferere voles eradito tam alte q; cum neum dimissit: sed ita ne medulla: neue alterius partem corticem ledas. Interrado in medio rado. Idem in eodem. Nam si spisse posueris neq; in terra quid ferre poteris: nec ipse fructuose erunt nisi interraseris. Erado circūrado. Et oia habent pe. pductam.

Rasito as: penulti. correpta significat sepe rado. Hel. libro. ii. Comperimus autem ceteros quosq; in his temporibus nobiles viros barbam in eiusmodi gratē rasitauisse.

Rasores qui radunt. Et p translationē fidicinas qui videntur cho: das ictu radere.

Rasura ipse radendi actus. Col. lib. v. Ea; rasura ita deducitur.

Rasamentum. Idem. Trebra gallica non scobem sed rasamenta facit.

Rasitus et hoc rasile penul. correpta quasi rasum nihil extantis ac redundantis plenitudinis. Virg. in Et toro rasile buxum: quasi rasibile dixit.

Rasorius a um: quod ad radendū pertinet. Unde dicitur mus cultros rasorios.

Radix dicta est q; sepe effossa parum per terra raditur: vt arbor melius fructificet. Plinius. Cum pali de stir radices cepisset. Huius diminutiū est radícula.

Radicula parua radix. Col. libro. iiii. Idem penus aut cor. pbat vinacea prompta stercore depositis seminibus in scrobem mouere q; illa prouocent et alliciat nouas radículas. Et radícula vocatur herba succum habens lanādis lanis cōmodissimā: hanc greci Struthion: et lanaria ob id a nostris vocatur.

Radico as: penul. pro. radicem facio: et radicem capio dicitur Plin. li. xviii. Frumēta multis radicant fibris. Hinc componitur Radico: quod est vgs ad radices euello. Hiero. in pefa. plal. Rogitis ergo vt veluti quoddā nouale scissum iam aruum exerceam et obliquis sulcis renascētes spinas eradice.

Radifico as: similiter significat radices facio.

Radicitus penul. cor. aduerbiū significat a radice: vnde et pro omnino quandoq; ponit.

Radius splendo: a sole micans. Varro. O summe sol qui rotam hanc mundi cōpagem tuis radijs illustras. Transfertur et ad fulgorem oculorum. Plin. Cuius ex oculis radij nocte micantes cernunt. Hel. Troici causas esse videndi dicunt radioz ex oculis in ea que videri queunt emissiones. Item radius dicitur virga qua Geometre lineas iudicant. Virg. Descriptis radio totū qui genibus orbe Inuenta autē est hec ars tempore quo nullus plus equo cresces confudit terminos possessionum: ad quos inuadēdos adhibiti sunt phisiosophi: qui lineis diuiserunt agros. Inde Geometria dicitur cum non tantū terrę sed etiam maris et celi et aeris spacia metiri consueuerit. Item Textorius instrumentū qd vulgo duellam nominant: quo tele annectuntur radius dicitur. Idem. Excussis manibus rvdij reuoluatq; pensa. Radij quoq; rotarū dicunt: vt apud euandem. Hinc radius triure rotis. Instrumentū etiam quo raduntur mensure radius vocatur qd alio nomine bostrorū nominat. Plau. Dū deq; omnes tantū nobis leticia: tot gaudia sine radio cumuletis. Et radij dicitur oliue oblonge. Virg. Bepingues vnam in faciem nascuntur oliue. Dichades et radij et armara pausia bacca.

Radio radios emitto: fulgeo. Hiero. in prolo. Paral. Obicūq; asteriscos id est stellas radiare in hoc volumine videritis: ibi sciatas de hebreo additum quod in latine codicibus nō habetur. Quidiū lib. ii. me. Argenti bifores radiabant limina value. Hinc componitur Irradio qd est illustrare et quasi inuis radio. Plautus. Faciunt qd conserunt: irradiant salibus

mensam: omnia ad risum puocant.
Radula penultima corepta. Instrumentū ferreū a radendo dicitur. Unde p̄ radulana est dicta que radula eraditur. Plinius libro. iiii. Radulana pice ac resina condire multa.
Ragades ⁊ ragadia fillure sunt ⁊ rime inter sedis vitia annumerate quozū crebra mentio est apud Plinū. Quicenna non solum in ano sed in mentula nasci ragadas pdidit. De quo ⁊ in dictione Condilomata.
Ralla genus vestis a raritate. Nam rarū facit diminutiū ralla. Plau. Toga ralla: tunica spissa.
Rallum a radendo ferrum illud quo vomeres idētides purgantur in arando.
Ramey genus hernie. Vide in dictione hernia. Hinc ramicolus qui patitur illum morbū. Col. lib. i. aliter accipit ramicos cum inquit de Umario constituendo Deinde per transuersa laterum caua transmittuntur ramicos qui exitus serarū obferent.
Rametū tenuis cuiusq; rei particulata: a radēdo quasi rasura. Unde ramenta auritrimenta argenti: lignoz ⁊ ceterarū rerū dicimus: cum fosatur aliquid animalis ⁊ tritu siue excurtu: aut ex arena fluuiosus. Unde Plinius lib. xxiij. Apud nos tribus modis fluminū ramentis. i. aurum inuenitur: nec vllū absolutius aurum est curia ipso trituq; perpolitum.
Ramus arboris pars est cuius diminutiū est ramusculus. Dicit ⁊ ramulus. Col. Et cū primū germina tumebunt de ramulis anniculis eos ligato.
Ramale idem qđ ramus. Quidiū li. viij. meta. Dulcissimasq; faces ramaliquas arida tectro. Persius. Et ramale vetus.
Rameus a um: quod ex ramo est. Virgilius libro. iiii. Georg. Et ramea coltis subijciunt fragmēta thymū castalq; recentes.
Ramnus genus sentium asperimū aculeis ⁊ flore grauissimū: ait Hiero. super illud psal. Dulcisq; intelligerent sping vestre ramnū. Et rhambus cum h̄ genituum facit rhamnuntis sicut Amathus unctis. Trapezus unctis. Et est arce regionis pagus ex quo formatur Rhamnuntis a um: qđ est ex rhanno. Terent. in And. Hoc certe scio rhamnuntium se aiebat. Unde rhamnusia indignatiois dea quā greci πενυθια vocant. Nam cum narcissus foem̄ bonitate abuteretur iuperbius: recte fingitur ei iusmodi dea aduersus eum qui bonis presentib; sit indignus. Nemesis inq; indignationem significat: cuius simulachri pulcherrimū eo in loco colebatur. Quod quidem marmoreū tradunt a phidia vinarum in altitudine decem factū. De hac Quidiū libro. v. de trif. Epiget ad dignus vitrix rhamnusia penas.
Rana genus animalis palustris: ranarum alie sunt terrestres licet in aquis dulcibus degant: alie marine. Et terrestribus quedam in vepribus tantū viuūt et rubete appellantur. Alie inter barūdines fruticesq; versantur. Est ⁊ rana arborē scandens: ⁊ ex ea voci ferans ob id a calamis calamita. Rane etiā morbus est qui bobus accidere solet. Lolu. libro. viij. Solent etiā fastidiosa cibo afferre victiosa incrementa lingue quas ranas vocant veterinarū.
Ranunculus diminutiū est a rana. Ambro. lib. Dera. Lulices ⁊ ranūculi circa genitales strepūt paludes.
Ranceo ces cui: rancozem habeo siue puteo.
Rancoz putoz quidam: ranceo nomen verbale: sicut Beoz ab aceo: albo ab albo. Palladius in reb; rusticis: Receptacula olei semp̄ sint munda ne nouos fapores veteri rancoze infecta corrūpant.
Rancidus a um: qđ est rancoze putidū. Doza. Rancidum apū antiqui lau dabāt nō q; natus Illis nullus erat sed credo hac mente q; hospes tardius adueniens vitiatū cōmodius q; integrū edax dñs cōlume

ret. Quis diminutiū rancidulus. Juue. Nō tamē his illa vnq; opsonia sunt rancidula.
Rantū dixerūt veteres quadrantē: q; in eo ⁊ triente rancis fuerit effigies: quādamōdū nauis in asse.
Rapio pis pui ptum: significat per vim aut cum festiuitate siue cum furoze rapio: traho: euello: aufero. Terent. in and. Sublime hūc intro rape quātū potes. Lactā. li. v. Alios etiā in p̄ortio mali sui rapit: q; habituri solatiū de pditione multozū. i. trahunt Virgilius. Qui faceret quo se rapta bis coniuge ferret: id est ablata. Et li. j. Geoz. Atq; illū in p̄ceps. p̄no rapit aluceus amni. i. subito rapit. Aliq; rape est vim afferre vitare. Et pp̄ie de virginibus: atq; impuberibus pueris etiā si loco non dimoueant. Virgi. Et rapti ganymedis honores. Senec. Rapta raptoz aut morte: aut indoctas nuptias optet. Composita Abripio/arripio/corripio/deripio/diripio/eripio/irripio: p̄eripio/pupio ⁊ furripio.
Rapto as: frequenter rapio traho. Virgi. Ter circum iliacos raptauerat hec toza muros. Et lib. iij. geoz. Sed me parnassi deserta p̄ auia dulcis raptat amor.
Rapito as penultima corepta aliud frequentatiuum a rapto raptas.
Rapar audius ⁊ rapinis semper intentus. Suet. In opta rapar metu seuis: Hinc rapacitas. Columella libro. j. Nisi maxima vel negligentia ferui vel rapacitas interuenit.
Raptoz qui rapit. Ambrosius. Raptozes non nisi aliena diripiunt.
Rapo omis: idem qđ raptoz. Pompo. Ne vos conturbent auri argentiq; rapones.
Rapidus veloz ab eozum qui rapiunt celeritate dicitur. Unde amnis rapidus qui cū celeritate ⁊ furoze labif
Rapio: rapina ⁊ raptus distinguuntur ab inuicem: q; rapio ad personā: rapina ad rem: raptus ad stupoz referat. Terent. in adel. Disperi theliphonē audiū filiū vna in raptione fuisse cum ebino. Cic. Quas res luxurtes in flagitijs: crudelitas in supplicijs: auaricia in rapinis: supbia in contumelijs efficere potuit ser. Idem. Datronarū cedes: virginū raptus: Col. etiā rapinas vocat culturas rapozū.
Rapinatoz a rapina rapoz dicit. Lucil. Homo impudicus impune est rapinatoz.
Rapim aduerbiū significat cū festinatione.
Rapa g. dicitur q; passim rapiatur. Palladius. Rapa mutat in napos in alio solo per biennium sata. Alio so naps trāst in rapam. Dicit ⁊ rapū neu. genere. Dar. Hec tibi brumali gaudētia frigoze rapa. Garro. Ex semine brassice veterē sato nasci aiunt rapa. ⁊ cōtra ex rapozū brassicā. Col. lib. ij. Ab his leguminibus ratio est habenda napor rapozūq; magis vtilia rapa sunt. Hiero. so ad Eulfo. Vir raris fabis ⁊ rapibus cū radi bozeaceo pane saturant.
Rapulū diminutiū a rapum. Ldora. in ser. Captus ve aiebat cene acria circū rapula. Et iterum. Cū rapula plenus atq; acidas mauult inulas.
Rapunculas a rapo radice erigie qui comedif in accartis: rapuncū vernaculi nostri dicitant.
Rapacia ozū: rapozū frondes quas homines decoctas in cibum sumunt. Plinius. Et homini nō minor rapaciorū gratiā q; cinarum.
Raphanus penultima corepta: genus radice noze comestibilisq;. Plinius. Fertur in templo Apollinis delphici adeo ceteris herbis prelarus raphanus: vt ex auro diceretur: beta ex argento: rapū ex plumbo. Refert Alexander ap̄roditicus esse calidum humoris exsiccare et attenuare. Vouere ex humoribus sp̄s: ac eos exbarrire ⁊ extirpare dum p̄ os erucat. Est ⁊ aliud raphani genus Armoacta a nostris dicitur. Quidā hoc nomen aspirant in prima.

Rarus a um: proprie dicitur qd non est densum. Inter dum ponitur p pfecti qm omnia p clara rara sunt. **Cirg.** Dic rarū tamen in dumis holus. **Diero.** Rara est virtus nec a pluribus appetitur. **Rariter** aduerbiū idem qd raro. **Hel. lib. i.** Rarus nō dicit rare: sed aliū raro dicit: aliū rariter. **Raro** as: rarū facio. **Luius** composita sunt **Distraro** et **Interraro**: qd est in medio rarū facio. **Col. lib. v. vii.** **Rarefacio.** Idē lib. vii. Hoc autē facile contingit si pū rarefeceris etiā eas partes supra quas ramū secaturus es feno aut stramentis teperis. **Raripilus** a um: penul. cor. qd habz raros pilos. **Col. in p̄fca.** Et id ipsum aliter curatur mutū et raripilū aliter cornutum et fetosum. **Rarefcere** significat rarum fieri siue deficere. **Col. li. iiii.** Negligētia cultorū magna pars deperit: et incrius seminū ceteraq; virentia rarefcunt. **Lactan. lib. vii.** Ita enim iusticia rarefcet: et impietas et auaricia et cupiditas et libido crebescet. **Rastrum** et **rastrer** maf. generis. **Terē.** At istos rastreros interea deponē. **Cirg.** Rastras incuruas euum tribuere ligones. **Dicit** autē rastra seu rastrū qui et rura: bu vocant. pp̄te quibus p̄gnētia festucas abradimus a quo abradū rastelli sunt notati: vt inquit **Bar. li. i.** de re rus. **Tū** de p̄rtis inquit stipulam rastellis eradi atq; addere s̄nefcio cumulū quo factū siciliēda p̄ta. i. falciūb cōsecrāda. **Terū** et stabulariorū v̄sibus deputant: h̄idē quoq; terrā effodiūt. **Sue. in Nero.** Tubas signo dato primus rastello humum efodit et chorulo cōgestā humeris exulit. **Rastelli.** Vide in dictione **Rastrum**. **Ratus** a um: participiū a reor reit qd significat puto. **imaginoz.** **Dul.** Reo: quoq; ratus facit participiū vt puto differētē causa: quia ritus aliud significat: et reus pro reatus dicebant: quōd saucius pro sauciat: lassus pro lassatus. **Plau. in amph.** Cūctis hostibus quos nemo superari posse ratus est. **Aliquando** ratus dicitur firmus: certus. **Terē.** in **Decy.** Ne qd ego egissem esset ratum. **Ratifico** as approbo: et quod actum est confirmo. **Veres** ratare pro ratificare dicebant. **Unde** est irrita: re contrarium. **Ratio** a ratum supino fit. **Est** vis illa animi qua a ceteris aialibus homo disungit. **Que** sic diffinitur ab **Augusti.** lib. ii. de ordine q̄ sic mentis motio: ad ea q̄ discutuntur distinguendi et cōnectendi et potens. **Uñ** ab **Horatio** ponitur p̄ ratiocinatione et discursu animi ad inuestigandā verum. **Lice.** lib. ii. ad **Herē.** Rō est causa q̄ demonstrat verū esse id qd intendimus hie ut subiectōe. **Seneca.** Quid est rō nisi nature imitatio? **Sequit** ratio natura et bonū sine rōne nullū est: et virtus non aliud q̄ recta rō. **Aliqñ** tñ rō ponit pro respectu et cura. **Lice.** **Plāco.** Peto a te vt me rōnez habere velis: et salutis et dignitatis mee. **Sic** dicim⁹ habēda est ratio bonozis: rō rei familiaris. **Idē** lib. ii. offi. **Habēda** rō est rei familiaris: quā qdē delabi sine re flagitium est. **Idē** in **Lato.** Rōne habz cū terra q̄ nūq; recusat imperiū. **Et** ad **Arctū.** Cū oibus musis rōne habere cogito. **Aliqñ** ponit p̄ causa: vt apud eundē **D. Caroni.** Cū autē ad **Libistra.** p̄ter rōne belli qñ: qd dies essem morat⁹. **Aliqñ** pro modo via et forma. **Salu.** Et ego vobis in q̄t si modo vultis esse viri rationē ostendā qua rāta ista fugatis. **Et** rō qñq; dicit supputatio vel calculus siue expensā. **Plaut.** in aul. Supputat rō cū argētario. **Idē** in **amp.** Et vt res rōneq; viroz oim bene expedire vultis. **Uñ** rōnari⁹ cōdet in quo accepti et expensi rōnes describunt. **Sue. in Celsa.** Seruitia recentiora immēso p̄ctio et cuius etiā ipsum puderet sic vt recaret rationib⁹ inferri: qd

est nolebat in rōnario p̄scribi cā sūmā quā impendērat in emptione seruoꝝ. **Ratio** etiā p̄portio dicit: ve si quādo numerus ad numerū habet p̄portione quā nos rectū dicim⁹ rōne vel duplā vel triplā vt quādo ad duo: et sex ad duo. **Rōne** purgare. **Vide** in dictione **Purgo.** **Rōne** cōstare est quā legitimāq; rationē ostendi aut apparere ostendi posse. **Pli. iunior.** **Uñ** rō est q̄ singulis diebus in v̄be rō aut cōstet aut cōstare videat: cū pluribus cunctiq; nō cōstet. **Ratiuncula** diminutiū. **Terē.** in **P̄dor.** Erat ei de ratiuncula tāp̄idē apud me reliquū paucillulū nūmoz. **Rationale:** p̄bilosopi dixerunt esse qd ratione vtref vel vti possit. **Unde** dicimus hominem esse animal rationale et mortale. **Hic** genere p̄firo qd animal est dicitur: videmus additas duas differentias quibus admodum erat homo et quo sibi redēdum esset: et vnde fugiendum. **Nam** vt progressus anime vsq; ad mortalia lapsus est: ita regressus esse in rationem debet. **Uñ** verbo a bestis qd rationale: alio a diuinis separat qd mortale dicitur. **Illud** nisi tenuerit: bestia erit. **Hinc** nisi se auerterit diuina non erit. **Rationale** substantium genus vestis sacerdotalis est. **Diero.** ad **Fabiolam.** **Rationale** etiā dicitur genus vestis apud bebreros osuin: grece logion: nos rationale possumus appellare: pannus est breuis et auro habens magnitudinē palmi per quadrū et duplē ne facile rumpatur. **Rationabile** dicitur qd cum ratione factum dicitur ve est. **Cuius** cōtrarium est **Irrationabile.** **Itaq;** domū aliquam rationabilem possumus dicere: nos rōneq; sermonem. **Rationales** autem vel illum qui banc fecit vel nos qui loquimur. **Ergo** procedit ratio ab animi rationalis in ea que vel sunt rationabilia vel dicitur. **Duo** ergo sunt in quibus poterat vel vis rationis possit etiam ipse sensibus admoueri opera hominum que videtur et verba que audiunt. **In** vtroz autem vtrū mens gemino nuncio pro corpore necessitate. **Uñ** qui oculozum est: altero qui aurium. **Ita** cum aliquid videmus congruentibus sibi partibus figuratum non absurde dicimus rationabiliter apparere. **Item** cum aliquod bene concinnere audimus: non dubitamus dicere qd rationabiliter sonat. **Irrationabile** vero qd his caret. **Quintili.** libro. ii. **Sed** qd caret sermone que id faciūt muta atq; irrationabilia vocantur. **Rationarius:** liber in quo rationes rerū gestaz cōtinentur. **Sueto.** in **Aug.** **Rursum** tedio: diurne valitudinis cum etiam a magistratibus ac senatu domum accinis: rationariū imperū tradidit. **Et** rationarius si ber accepti et expensū: vt supra in dictione ratio. **Itē** rationarius qui rationariū consistit vel qui rationib⁹ p̄est. **Dacellinus.** Quidam ex mercatorie opulēto rationarius apparito. **Ratiocinoz** penultima correpta significat p̄ rationem quāda deprehēdo/colligo/cōputo. **Hel. li. i.** **Diu** tarbus in lib. quē conscrip̄t scite subtiliterq; ratiocinatū **Pythagorā** dicit in reperienda modulādaz status logitudinis p̄stātia. **Lice.** libro. i. **Tul.** **De** nos metiendi ratio cinādz vtilitate inspecta huius artis terminauimus modus. **Hinc** ratiocinatores dicitur sunt: qui calculatores vulgo nominantur. **Dar.** **Nec** calculatoz nec notarius veloz maior: quib⁹ circulo coronet. **Ratiocinatio** inquit **Aug. lib. de imoz** talitate anime: est a certis ad incertozū indagatiōem nitens cogitatio. **Ratis** et rates **sin** **Prohem** efferrī potest. **Et** proprie rates dicitur conuere et recte compacte inuicem trabes que per aquā trahuntur. **Abusue** a poetis vltus panē pro nauibus. **Cirg.** **Disce** rates. **Raudum** dicebat es. **Vide** in dictione **Rudus.**

Rauēna vrbis in octaua regione Italię. Sabinorū op-
pidū in ora litorea Adriaticę olim tota lignis com-
pacta edificata: aquis diffusa: pontibus ac lembis
pagrata a thessalis cōdita p̄hibet. Et cū a mari sunt
inundationes nō mediocriter accipit partē cęni palu-
stris. De hac Syrius lib. vii. Lenta paludoso. p̄cin-
dunt itagna Rauēne. Hinc ortus est Calliodorus te-
nator qui multa eruditissime scripsit.

Rauis rauedo vocat que fit aut nimia siccitate. p̄pter
clamorē: aut nimio humore ad vocis loca fluente: ex
quibus vox homini plerūq; negat. Plu. in au. Hinc
cine deduxisti me ad senem parcellimū: vbi si quid po-
scamus ad rauim poscam? p̄uisq; q̄q; det: Hinc ra-
uis is: rauis a uin.

Rauum veteres dixerunt obtusus. Unde raua vox ob-
tusa et parū liquida. Rauus color obtusus. i. mixtus
niger cum fuluo: color inter flauū et cęsum. Cice. lib.
iii. acad. Quia nobilime p̄p̄to cę ceruleū tum rauum
videtur qd̄q; nunc sole coluēt.

Rauiscellus diminutiua a rauo. Plau. Quis inq̄t hęc
mulier et ille rauiscellus qui venit.

Raucus qui nimio clamore vel alia causa vocem obtu-
sam habet. Aliquādo tñ refertur ad optimā vocem.
Virg. Dant sonitū rauū p̄ sara liquetia cygni. Hinc
raucitas et rauedo pro vocis obtusitate.

Rauco vermes terreni: ra dices. arborū ledētes. Plu.
Olea vbi quercus effusa sit male ponit: q̄i vermes
qui rauco vocant in radice quercus nascūt et trāsēnt.

Rauco is. rauci rauum raucus sum. Quo Irrauco.
Est et rauco es: a quo raucelso et irrauco.

R Ante E

Re p̄positio p̄ Apocopē a retro facta videt. An re-
spicio retro aspicio reuerto: retroorto: reposco rez
datam retro posco. Et non nisi composita reperitur:
que etiā alias significationes habet. Nam quādoq;
perfectionē denotat vt recognosco. Quādoq; reci-
procactionem: vt redamo: Quāq; cōtra siue aduersus
vt reductor: repugno resisto: Quāq; iterum atq; iterū
seu sepe: vt reputo: Quāq; de nouo: vt renouo: qd̄ est
rursus nouum facio: Quāq; inde: vt renouo: Quāq;
valde vt redundo: Quādoq; longe. Virg. li. ii. Ita-
liā petere et terras tentare repostas. Ser. i. lōge posi-
tas: Quāq; denotat cōtrarietate suoz simpliciu: vt re-
tego qd̄ rectum erat denudo. Resigno qd̄ signatum
erat aperio. Recludo clausus patefacio: Quāq; habet
diuersam licet nō contrariā a suis simplicibus signi-
ficationem: vt resisco. Nam cum scire sit cognoscere
rescire tñ siue resciscere nō est rursus cognoscere: sed
factū aliqd̄ occultū et inopinatū insperatūq; cognosce-
re: aduertere. De hoc loco suo. Sic respondeo qd̄ nō
solū redico aut reprimito: sed re atq; affectu satia-
to. Habet aliquādo re eandem significationē quā
habet simplex: vt represento. Componit autē cū di-
citione ab a incipientē: vt redamo redarguo. b vt re-
bello. c vt recurro. d vt reddo. e vt redeo. f vt refero.
g vt regredior. h vt redhibeo. i vt reicio. l vt relego.
m vt remigro. n vt renitro. p vt repugno. q vt requi-
ro. s vt relacio. t vt retineo. u vt reuerto. Sed cuz
a. e. z. b. interponit d. causa euphonię.

Reapte significat re ipsa. Pacu. Si nou est ingratum
reapte quod fecit.

Reate ciuitas in Umbria: ex qua Telpasianus origi-
nem duxit.

Reatus us: culpa crimen.

Rebello as: ex re et bello proprie significat repugno.
Unde rebelles dicunt qui in fide nō p̄manēt: et iustis
p̄ortantū repugnat. Et rebellio repugnātia. Rebel-
lare vulnera seu vitia dicitur q̄i semel curata repul-
sulant. Plu. Strumica herba est: qua rursus sata re-

bellare credunt herbarū q̄ curauerūt vitia.
Rebla regio babiloniorum: vel vrbis que nunc Antio-
chia dicitur.

Rebo as: ex re et boō mugio. Sic est (vt inq̄t Ser.
in cō. Be. Nam apud latinos nullum verbum est qd̄
ante o finalē habeat o: excepto inchoo: qd̄ tamen ma-
iores aliter scribebant: aspirationem interponentes
duobus vocalibus et dicebant inchoo p̄ translationē
tamen roboare significat resonare. Virg. li. iii. geor.
Reboant sylueq; et magnus olympus.

Recalesco rursus caleo. Cice. lib. iii. de natura deoz.
Quod nostris quoq; corp̄oribus contingit: cū motu
atq; agitatione recalescant.

Recaluafter diminutiua est: significat eum qui fronte
calua est: nō toto capite quasi recaluatū? Legi quēn-
dā alioquin eruditū exponētē recaluastrū esse retro
caluū: qd̄ fallum esse constat ex auctoritate Hiero. in
Leui. scribētis. Si a frōte ceciderint p̄li recaluafter
et mūdus. Dicitur et recaluus. Plau. in ru. Equem
recaluū ac sillonē senem. Hiero. contra Iou. Re-
calua fronte de socrate. Hinc recaluo as.

Recanētū ciuitas in Italia q̄ a pulcis recinata dicebat
Recedo is: abeo discedo. Unde recessus pro discessu:
Aliqñ p̄orrahō extendo: a quo recessus pro spacio.
Curtius. In eo nemore longo recessu domus erat.
Et recedere est retro cedere: a quo fit aduerbiū re-
cessim: quod est retro cedendo. Plautus. Recessim
cedam ad parietem.

Recello is: reduco: recelino: sicut excello in altum extol-
lo. Apul. lib. i. de ass. Illa em̄ quotiens ei parca na
res recellebā accedens: rotis n̄su rabido et spinam
prehēdens ad eā applicioze neu inherebat.

Recellitlunie dicitur sunt meritoze meretrices que desul-
tura quadā et assultura mouēt clunes: vti venus con-
cinnior incensoz p̄stetur. Plautus. An vis inter
ista versarier p̄cedas pistozum amicas recellitlu-
nias alicartias.

Recens nomē significat nouū: hoc est qd̄ nuper accidit
Unde recentior recentissimus aduerbiū recenter.
Cice. Hozū recentior nūq; dicitur ab vll o qd̄ scia.
Idē Au. Cice. Comemorare non solū veterū sed
hozū etiā recentiu vel duarū vel comitū tuozū gra-
uissimos casus. Inuenit etiā recēs aduerbiū. Plau.
Qui recens ex agro venerat. Virgilius. Sole recēs
orto: id est recentī tempore.

Recentari: renouari: et denuo recens fieri. Actius. Baz
iam albificat p̄bebus et recētur cōmune lumen ho-
minibus et voluptas.

Recenseo es: recognosco et summa totius populi per
numeros colligo. An recēsus p̄ recensionē et recog-
nitionē dicitur. Et recensit qui p̄ recensum numera-
ti sunt. Sue. in Lesa. Recēsus populi vicatim p̄ dños
insularū egit. Et in lib. Numeri scriptū est q̄ recēsti
sunt a viginti annis oēs q̄ poterāt ad bella p̄cedere.

Recido is: penul. cor. recidi recalsum significat retro si-
ue iterū cado: et semp̄ p̄ducit re. Diog. Recidit inq;
suos mensa lupina pedes. Ambro. de obitu Saryri
p̄ simplici posuit. Semp̄ optauit vt si que p̄urbatio-
nes vel ecclesiā vel me manerēt: in me ponī ac meā
reciderent domum.

Recidua a um. pe. p̄ducta significat qd̄ recidit. Vir-
gilius lib. iii. Et recidua manu posuissim pergama
vicia. i. que reciderunt quasi didoni se purgās dicar-
gneas. Si mibi licuisset ruinas troie priorius instau-
rassem: nō tot tantisq; laboribus ac periculis cōdere
nouā vrbē quēssissem. Similiter capit illud ex lib. vii.
Quin idē veni parē suus et paris alter funestoz
iterū recidua in pgama tede. licet Ser. interpretet
recidua post casum restituta. Quod minime vez est
cū nūq; restituta fuerit. Nam et si febris a Plu. re

